

Igor Majzlan

Příběh psa Bukyho

Igor Majzlan

Příběh psa Bukyho

OBSAH

COPYRIGHT	4
NUDNÉ MĚSTO	5
NEVÍTANÝ HOST	8
BUKYBAL	11
ROZRUCH NA HŘIŠTI	13
SÁZKA	16
MATĚJ A MATOUŠ	21
TEST INTELIGENCE	27
BUKYHO SLOVNÍK	30
TĚŽKÉ ROZHODOVÁNÍ	34
CESTA K MOŘI	37
DOVOLENÁ NA OSTROVĚ LOŠINJ	42
DOPIS OD MATĚJE A MATOUŠE	48
BUKY JEDINÝ NA SVĚTĚ	50
DRAMATICKÁ REPORTÁŽ	53
ŠKOLÁCI NEPLÁČOU	58

Copyright

Autor: Igor Majzlan
Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou
2014

Ze slovenského originálu
Igor Majzlan: Příběh psa Bukyho,
který vyšel ve vydavatelství Ikar v Bratislavě v roce 2008,
přeložil Igor Majzlan a Olga Svobodová.

Ilustrace: Érdi Balázs

ISBN:
978-80-87976-97-5 (ePub)
978-80-87976-98-2 (mobipocket)
978-80-87976-99-9 (pdf)

Kapitola 1

Nudné město

Slunce již stálo vysoko a rozpalovalo asfaltové chodníky a cesty, vinoucí se mezi betonovými paneláky. Sídliště bylo téměř liduprázdné. U prolézačky, která vypadala jako zeměkoule, stál chlapec. Zdálo se, že se chystá na ni vylézt. Místo toho však chytil příčku ve výši své hlavy a rozběhl se. Zeměkoule se roztočila. Až teď na ni chlapec vyskočil. Zavěsil se za ruce, pak se zachytil nohama a vylezl výše. Nakonec, ležíc na samém vrchu, si vychutnával jízdu.

Jonatán – tak se kluk jmenoval, ačkoliv blízcí mu říkali jenom Jonek – spatřil, že na dětském hřišti již není sám. Blížili se k němu tři chlapci. Jeden z nich byl zavalitý a kráčel několik metrů před ostatními.

"Hej, ty, co to děláš?!" zakřičel na Jonka.

Jonek počkal, dokud se zeměkoule neotočí natolik, aby měl chlapce znovu před očima, a odvětil: "Vozím se, nevidíš?"

"Vidím, nejsem slepý. Ale kdopak ti to dovolil?"

"Jak dovolil?" podívil se Jonek.

"Prolézačky patří pouze těm, co bydlí v tomhle domě," chlapec ukázal palcem za sebe.

"Vymýšlíš si," nevěřil mu Jonek.

Chlapcova tvář potemněla. "Takže ty odsud nevypadneš?" zasyčel.

"Ne," odvětil Jonek.

„Bruno, dej mu za vyučenou!" zavolal na zavalitého chlapce jeden z jeho společníků.

Bruno přiskočil k Jonkovi a chytil ho za nohu. Tím zbrzdil otáčení zeměkoule. Vzápětí se pokoušel Jonka stáhnout na zem. Když se mu to nedařilo, zakřičel na kamarády, aby mu přišli na pomoc.

Jonek se polekal a ztuha svíral tyč prolézačky. Věděl, že i když se na zeměkouli udrží, kluci ho brzy obklíčí a bude jim vydán na milost a nemilost. Snažil se přemýšlet. Něco ho napadlo. Podvolil se Brunovu tahu a sestoupil o příčku níže. Na ní se obrátil a seskočil. Při pádu se Brunovi vytrhl. Jen co na zemi nabyl rovnováhy, vyrazil vpřed. Prokličkoval mezi houpačkami, přeskočil ohradu dětského hřiště a utíkal k hrázi. Doufal, že kluci za ním nepoběží. Zanedlouho však za sebou zaslechl dupot. Vydrápal se na hráz. Za ní tekla říčka. Seběhl k ní a skočil do vody. Ponořil se, ale hned se zase dostal na hladinu a vydatnými tempy plaval na druhou stranu. Zastavil se, až když kolenem narazil na mělčinu. Utřel si oči a ohlédl se. Jeho pronásledovatelé zůstali na břehu a odtud na něj pokřikovali nadávky a urážky. Nedbal na ně. Byl zachráněn.

Když si Jonek oddechl a očistil tenisky od bahna, zvědavě se rozhlédl. V této části sídliště ještě nebyl. Rozhodl se, že dokud neuschne, trochu prozkoumá okolí. Vydal se do úzkých uliček s rodinnými domy. Na konci jedné z nich zaslechl příjemnou hudbu. Zabočil za roh domu a uviděl pouť. Už z dálky rozeznal řetízkový kolotoč, ruské kolo, centrifugu a střelnici. V kapse nahmatal několik mincí. Doufal, že má u sebe dost peněz alespoň na jedno svezení. Za chvíli už stál u pokladny a prohlížel si ceník. Ukázalo se, že všechno je příliš drahé. Byl zklamaný, ale nechtělo se mu odejít. Líbilo se mu tady. Poslouchal hudbu, procházel se mezi atrakcemi a sledoval, jak se lidé baví. Později si všiml pestrobarevné budky. Připomínala zastaralý hrací automat. Popošel k ní a uviděl nápis: